

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. София, 26.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-12, в публично заседание на деветнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Колев

при участието на секретаря Галина Ил. Стоянова
като разгледа докладваното от Пламен Колев Търговско дело № 20211100901045 по описа за 2021 година

Предявени са искове с правно основание чл. 694, ал. 2, т. 2 ТЗ, вр. с чл. 722, ал.1, т. 1 ТЗ.

Ищецът Националната агенция за приходите (НАП) твърди, че представлява държавата в производството по несъстоятелност, в случаите, в които е кредитор с публични и определени със закон частни държавни вземания. Поддържа, че с Решение № 1124 от 19.06.2019 г., постановено по т.д. № 1508/2018 г. на СГС, вписано по партидата на длъжника в търговския регистър под № 20190619173857, на основание чл. 632 ал. 1 от ТЗ, е обявена неплатежоспособността на „Д.Ц.Е.А. I“ ЕООД и е открито и спряно производство по несъстоятелност срещу търговеца. Сочи, че с Решение № 1239 от 21.08.2020 г. по същото дело, вписано по партидата на длъжника в търговския регистър под № 20200824102102, производството е възобновено.

Твърди, че с молба с изх. № 24-28-1507/18#21/24.09.2020 г. предявил в производството по несъстоятелност на ответника публични вземания, които били включени в списъка на синдика с приети предявени вземания, обявен под № 20201007090926 по партидата на длъжника в търговския регистър. Сочи, че с Определение № 262921 от 31.05.2021 г. по т. д. № 1508/2018 г. на СГС, вписано под № 20210531174553 по партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ, списъкът бил одобрен с изменения, тъй като направеното от кредитори в производството възражение било уважено частично - по отношение на претендираната от възразилите кредитори и различна от определената от синдика и претендирана от НАП поредност на удовлетворяване на част от публичните вземания. Счита, че поредността на удовлетворяване на предявени и приети публични вземания за главници и лихви за данъци и задължителни осигурителни вноски в размер на 42 058,42 лв., от които 27 477,37 лв. -

главници и 14 581,05 лв. - лихви, начислени до 09.09.2020 г., следва да е по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, тъй като са от категорията на обезпечените вземания, възникнали до датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност.

Твърди, че за обезпечаване събирането на посочените публични вземания са наложени следните обезпечителни мерки:

- с постановление изх. № С180022-022-0042414/21.06.2018 г. за налагане на обезпечителни мерки, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП София, е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки в търговски банки на територията на страната, описани в посоченото постановление. Запорът е вписан в ЦРОЗ под № 2020090800510;

- част от предявените публични вземания са обезпечени с вписан в ЦРОЗ запор върху всички вземания на длъжника от НЗОК, наложен от ЧСИ В.Т., рег. № 724 на КЧСИ, по изпълнително дело № 20177240400490, по който държавата била присъединен вискател за публичните вземания, посочени в Удостоверение по чл. 191, ал. 4 от ДОПК изх. № 220371800148538/24.01.2018 г. на ТД на НАП София, офис Център. Наложеният запор бил вписан в ЦРОЗ под № 2018011000819 въз основа на запорно съобщение изх. № 44/04.01.2018 г. на посочения ЧСИ;

- част от предявените публични вземания били обезпечени с вписан в ЦРОЗ запор върху всички вземания на длъжника от НЗОК, наложен от ЧСИ В.Т., рег. № 724 на КЧСИ, по изпълнително дело № 20177240400470, по който държавата е присъединен вискател съгласно разпоредбата на чл. 458 от ГПК за публичните вземания, посочени в Удостоверение по чл. 191, ал. 4 от ДОПК изх. № 220371800015400/08.01.2018 г. на ТД на НАП София, офис Център. Наложеният запор бил вписан в ЦРОЗ под № 2017122102015 въз основа на запорно съобщение изх. № 12063/09.12.2017 г. на посочения ЧСИ.

Намира, че съгласно разпоредбата на чл. 722, ал.1, т.1 ТЗ кредитор, чието вземане е обезпечено със запор, вписан в ЦРОЗ, има право на предпочтително удовлетворяване при разпределение на суми, получени при реализация на обезпеченото имущество. Твърди, че цитираните постановления за налагане на обезпечителни мерки по реда на ДОПК са вписани по партидата на длъжника в ЦРОЗ. Сочи, че наложеният с постановление изх. № С180022-022-0042414/21.06.2018 г. запор е преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност и фактът, че е вписан в ЦРОЗ след тази дата не променя обстоятелството, че фактическият състав на налагането на обезпечителната мярка е бил завършен в момент, който предхожда решението за откриване на производството по несъстоятелност. Намира, че самото вписване в ЦРОЗ не е налагане на нова обезпечителна мярка, а вписване на вече съществуваща такава, а разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ не поставя изрично изискването вписването в ЦРОЗ да е било осъществено преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност.

Поддържа, че с измененията на ТЗ, обнародвани в ДВ, бр. 105 от 2005 г., законодателят е приравнил правните последици на учредяване на обезпечение с тези на налагане на

обезпечителната мярка заповор, която следва да бъде вписана в съответния регистър, в случая - ЦРОЗ, за да може да произведе действие в производството по несъстоятелност. Счита, че въпреки това, вписването в ЦРОЗ на обезпечителната мярка не би могло да бъде приравнено по правно значение на вписването на другите обезпечения, като ипотека и залог в съответните регистри, тъй като тези обезпечения са с незавършен фактически състав и не могат да породят правно действие до момента на вписването.

Твърди, че възможността да бъде оспорено/установено по съдебен ред съществуването на обезпечението/привилегиата на вземане на кредитор е изрично посочена в разпоредбите на чл. 726, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ, като в подкрепа сочи практика на ВКС.

Моли да бъде постановено решение, с което на основание чл. 694 ТЗ да бъде установена поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ на включените в списъка на приетите вземания на кредиторите на „Д.Ц.Е.А. Г“ ЕООД, обявен в ТРРЮЛНЦ под № 20201007090926 и одобрен от съда по несъстоятелността, публични вземания в общ размер на 42 058,42 лв., от които 27 477,37 лв. - главници и 14 581,05 лв. - лихви, начислени до 09.09.2020 г., като обезпечени със заповори, наложени с подробно описаните в исковата молба постановления за налагане на обезпечителни мерки, вписани в ЦРОЗ.

Претендира разноси в настоящото производство.

Ответникът „Д.Ц.Е.А. Г“ ЕООД, ЕИК *****, не е подал писмен отговор на исковата молба в законоустановения срок.

Синдикът – Л. И., в отговора си изразява становище, че искът е основателен.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните липсва спор относно въведените с исковата молба релевантни за спора факти.

Съгласно вписванията в ТР, с Решение № 1124 от 19.06.2019 г., постановено по т.д. № 1508/2018 г. на СГС, вписано по партидата на длъжника в търговския регистър под № 20190619173857, на основание чл. 632 ал. 1 от ТЗ, е обявена неплатежоспособността на „Д.Ц.Е.А. Г“ ЕООД и е открито и спряно производство по несъстоятелност срещу търговеца. С Решение № 1239 от 21.08.2020 г. по същото дело, вписано по партидата на длъжника в търговския регистър под № 20200824102102, производството е възобновено.

Процесните вземания са били предявени и включени в списъка на приетите вземания с привилегия по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ.

С Определение № 262921 от 31.05.2021 г. по т. д. № 1508/2018 г. на СГС, вписано под № 20210531174553 / 31.05.2021 г. по партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ, списъкът бил одобрен с изменения, тъй като направеното от кредитори в производството възражение било

уважено частично - по отношение на претендираната от възразилите кредитори и различна от определената от синдика и претендирана от НАП поредност на удовлетворяване на част от публичните вземания – по чл.722, ал.1, т.6 ТЗ, вместо по т.1.

Исковата молба е депозирана на 14.06.2021 г., т.е. в 14 дн. срок по чл.694, ал.6 ТЗ и следователно искът е допустим.

При така установената фактическа обстановка съдът намери от правна страна следното:

Исковата молба е депозирана на 14.06.2021 г., т.е. в 14 дн. срок по чл.694, ал.6 ТЗ и следователно искът е допустим.

Предмет на делото е само наличието на привилегиите по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ за част от приетите вземания на НАП - за главници и лихви за данъци и задължителни осигурителни вноски в размер на 42 058,42 лв., от които 27 477,37 лв. - главници и 14 581,05 лв. - лихви, начислени до 09.09.2020 г., като спорът е правен - дали вземанията се ползват с право на предпочитателно удовлетворяване.

Налагането на запор върху движими вещи или вземания на длъжника или възбрана върху имот не създава привилегия за кредитора иницирал налагането на обезпечение, а се явява обезпечителна мярка насочени към запазване на имуществото. Не се създава право на предпочитателно удовлетворение при принудително изпълнение, нито е правопрепятстващ факт за останалите кредитори да се присъединяват и да налагат запори или възбрани, или да искат изпълнение върху това имущество. Те само целят да гарантират съхранение на имуществото на длъжника(чл. 452 ГПК), без да създава право на предпочитателно удовлетворение.

Чл.722, ал. 1, т. 1 ТЗ обаче включва привилегия свързана с такова процесуално обезпечение, вписано по реда на ЗОЗ. Същевременно се визира и възбрана вписана по реда на ЗОЗ, а чл. 4, като по този закон не предвижда възможност обект на особен залог да бъде недвижим имот, т.е. няма как да се извърши привилегировано удовлетворяване на публично вземане обезпечено с възбрана, която е вписана по реда на ЗОЗ, тъй като такива вписвания са недопустими. Във връзка с това в правната доктрина(напр. "Актуални въпроси на производството по несъстоятелност", "Несъстоятелност" Г. Г., В.С. "Актуални въпроси на производството по несъстоятелност", О.Г., "Обезпеченията в материалното и процесуалното право,,) се застъпва тезата, напълно споделяна от настоящия състав, за необходимост от корективно тълкуване на нормата.

Съгласно правилото на чл. 193, ал. 1 и 4 от ДОПК имущество, върху което преди откриването на производство по несъстоятелност вече са наложени мерки за обезпечаване на публични вземания, се реализира от публичния изпълнител при условията и по реда ДОПК. Ако в срок до 6 месеца от откриване на производството по несъстоятелност на длъжника публичният изпълнител не е реализирал имуществото по, ал. 1, то се предава от публичния изпълнител на синдика и се реализира в производството по несъстоятелност. След това за него възниква задължение да предаде нереализираното имущество, като осребряването му се извършва по правилата на несъстоятелността.

Смисълът на предоставения в полза на публичния вискател първи ред на удовлетворяване е във връзка с допуснатото в производство по несъстоятелност продължаване на изпълнението по ДОПК, явяващо се привилегия само за предвидения в закона срок. Тъй като са налице две производства - по несъстоятелност, преодоляно за 6 м. от това по ДОПК,

привилегията по т. 1 на чл. 722, ал. 1 ТЗ доблира чл. 194 ДОПК, който не предвижда възможност за присъединяване на кредитори от категорията по т. 3, т. 4 и т. 5 от чл. 722, ал. 1 ТЗ и се отнася за постъпления от проведеното от публичния изпълнител принудително изпълнение. Ако обаче актива се освободи от публично изпълнение, бъде предаден в масата на несъстоятелността и бъде реализиран в хода на универсалното принудително изпълнение, запазване на привилегията не може да има.

Съгласно нормата на чл. 194 ДОПК, кредиторите с ипотека, залог и право на задържане се удовлетворяват с предпочитание преди публичния вискател. След като в хипотезата, при която наложената обезпечителна мярка по чл. 193 ДОПК е заповор и той е вписан в първичния регистър по ЗОЗ, публичното вземане, във връзка с което е вписан заповорт, няма привилегия по ДОПК, равна на особената привилегия, която се предоставя на заложен кредитора, то по аргумент от по-силното основание, това публично вземане не се ползва с особена привилегия от първи ред, и когато удовлетворяването на вземането става след изтичане на шестмесечния срок по чл. 193, ал. 4 ДОПК чрез осребряване на имущество, предмет на заповора, става в рамките на производството по несъстоятелност. Аргумент за това е и разпоредбата на [чл. 724 ТЗ](#), която изрично визира разпределението на продажната цена на заложен или ипотекиран предмет, но не и на възбранен или заповорен предмет.

При въвеждането на привилегията в ТЗ (ДВ бр. 105 от 2005 г.), чл. 26 от ЗОЗ изобщо не е предвиждал възможност за вписване на заповор и възбрана наложени по реда на ДОПК. Тя е била въведена едва с изм. ДВ бр. 108 от 2007 г. (т. 11), сега отменена, като вписването е по чл. 26, ал. 3, т. 1 и 2 от ЗОЗ. Следователно целта не е била да се гарантира друга привилегия за публичните вземания, извън тази по т. 6 на чл. 722, ал. 1 ТЗ.

Вписването на заповора в ЦРОЗ цели да осигури действие на заповора спрямо заложен кредитор, когато двамата обезпечени кредитори, със залог и заповор върху едно и също имущество, се конкурират. В този смисъл, ако заповорт е наложен по реда на ГПК или ДОПК не се впише в ЦРОЗ, то той би бил непротивопоставим на заложен кредитор вписал особен залог, независимо, че е бил наложен по-рано от вписването на залога. Именно това е целта на вписването - не осигуряването на привилегия, а само пораждаване на относителна недействителност на извършените от длъжника разпоредения след тяхното налагане.

В горния смисъл са решение № 230 от 03.08.2020 г. по в. т. д. № 227/2020 г. на Пловдивски апелативен съд; решение № 835 от 21.4.2020 г. по т. д. 5635/19 г., Апелативен съд – София; решение № 83 от 09.03.2020 г. по в. т. дело № 809/2019 г. на Пловдивски апелативен съд, недопуснати до касационно обжалване.

Горното налага извода, че процесните публични вземания не са с привилегия по чл.

722, ал. 1, т. 1 ТЗ и искът се явява неоснователен.

Предвид публичния характер на вземанията НАП не дължи държавна такса.

Воден от горното, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Национална агенция за приходите, гр.София, ул.***** срещу „Д.Ц.Е.А. Г“ ЕООД, ЕИК: *****, гр.София ж.к.“Стрелбище“, ул.“*****“, ап.6, при участието на синдика на Д.Ц.Е.А. Г“ ЕООД, ЕИК: ***** Л.И.И., гр.Видин, ул.“*****“ иск с право основание чл.694 ТЗ за установяване, че включени списъка на приетите вземания на кредиторите на „Д.Ц.Е.А. Г“ ЕООД, обявен в ТРРЮЛНЦ под № 20201007090926, публични вземания в общ размер на 42 058,42 лв., от които 27 477,37 лв. - главници и 14 581,05 лв. - лихви, начислени до 09.09.2020 г., са с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.4 от ТЗ.

Решението подлежи на обжалване пред САС в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски градски съд: _____